

Universitätsbibliothek Wuppertal

Flavii Philostrati quae supersunt

Philostratus, Flavius

Turici, 1844

Notae

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5613](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5613)

NOTAE

IN

PHILOSTRATI VITAS SOPHISTARUM.

NOTAE

IX

PHILOSOPHIAE VITAE SOPHISTARUM

NOTAE

IN

PHILOSTRATI VITAS SOPHISTARUM.

I.

201, 5. καὶ Κριτίαν. Respicit opus, unde locum de Anacreonte servavit Athen. XIII, 600, e. ἐκ πατέρων dictum pro πατρόθεν. De nostro loco agit Tzetza in Exeges. II. p. 8 ed. Herm. ubi bis mendose scriptum Κρατίας. — 10. Alludit ad. Hom. Od. δ, 220.

202, 2. Alb. Jahn Symbol. p. 1 velit κατὰ σμικρὰ τῷ ξηνομένῳ προσβιάζοντες. Verba τὰς ἐρωτήσεις ὑποκαθήμενος repetiit Psellus in elogio Jo. Patricii. — 9. Oracula haec sunt apud Herodotum I, 47, VII, 41, tertium versiculum habet Sueton. Ner. 39.

203, 5. Dem. π. στεφ. §. 136. (272, R.) — 21. πύξινον. cf. Schol. Plat. 331 ed. B. et Tzetz. Exeg. II. 12. ed. Herm. — 23. Athen. IX, 408.

204, 2. Aesch. adv. Tim. §. 175. (170, R.) — 23. Locutio ἐς ἐν ἡλθεν ὁ τ. Ἀ. ὧμος ducta videtur ex Lep- tinea Dem. §. 11 (460, R.)

205, 1. διεξῆλθε λέγων. Sic Aesch. adv. Ctes. §. 118. (510, R.) — 10. πέφαται. Formam analogiae adversantem propter codicum consensum delere nolui. — 22. ὅποτε ἡλᾶτο. De exilio Dionis vide, quae docet A. Emperius in ep. gratulatoria ad G. Hermannum. Brunsvigae 1840.

206, 11. Versus est in Hom. Od. ζ, 1. — 23. cf. Physiogn. ed. Franz. p. 363. ubi accuratius describitur Favorini natura et figura.

207, 1. Hom. II. α, 80. — 2. Hom. II. β, 196. Lectio βασιλῶν nota jam Aristoteli Rhet. II, 2, 7, redit apud Synesium de regno 26, b. — 10. cf. Dem. π. στεφ. §. 205. (296, R.) — 18. περιελίξω τὸ στόμα. Verba sunt Aristophanis de Euripide Sophoclem imitante. cf. Bergk Reliquiae Com. Att. p. 204. — 27. Thucyd. II, 44. ib. ἀσελγής — εἰπόντα refert Aeschinis dictum adv. Ctes. §. 174, (565).

208, 2. ἐπὶ τοὺς ἀντιτέχνους respicit Hesiod. "Eg. 25. — 19. ἀκριβαντι. Logeum dicit.

209, 1. καλλιεπῆ. Ex Aristoph. Thesmoph. 49 et 60. — 27. cf. Plat. Protag. 349, a. — 30. Μῦθος ille invenitur Plat. Protag. 320. f.

210, 1. Totus hic locus de Hippiā expressus est ex Plat. Hipp. maj. 285 sqq. Adde nunc Osann: der Sophist Hippias als Archæolog in Mus. Rhen. 1843, p. 495. — διάλογος vid. Osann l. c. 508. — 21. Xenoph. Mem. II, 1, 21. — 26. Plat. Gorg. 467, b. — 27. Prop- ter codd. consensum retinui Καρχηδόνιον.

211, 1. Plat. Rep. I, 341, c. — 13. νηπενθεῖς ἀνρ. ex Hom. Od. δ, 214. Ibidem verba οὔτω δεινὸν κτὲ initium Orestis Euripideae referunt. — 14. De Pla- tone, quem hic significat, oratorum osore cf. Meinecke Hist. crit. com. Graec. p. 165. — 26. De arte tragica Dionysii tyranni egit Welcker »die griechischen Tra- goedien 1229.

212, 22. τὸν Ἀθηναῖον φεύγοντα. Usus articuli confirmatur locis Dem. Aristocr. §. 37, 38 (632, R.) et 89 (650, R.).

213, 12. ἐνταφίῳ τῇ τυρ. cf. Isocr. Archidam. §. 44. — 14. φροντίσματα mutatum velit altera lec- tione ποιήματα Welcker l. c. 1010, contra scriptoris consuetudinem. — 15. Aesch. adv. Ctes. §. 229. (623, R.)

214, 3. Locus Demosthenis est ex or. π. στ. §. 97. (258, R.) Isocratis ex Paneg. §. 179. — 14. π. τε αὐτῷ λόγος om. articulo, ut infra 268, 14: ἔστιν αὐτῷ φρόντι- σμα — δ ἐπιγέγραπται Πόνον ἐγκώμιον. — 21. Toup ad Longin. 41, 1 proponit κελασμένην. At ἡ κεκολασμένη est vis numeris adstricta, vid. Cic. Brut. 79. — 24. ἀν- λοτρήπης audit Isocrates Athen. XIII, 592, d, in Strat- tidis Atalanta.

215, 2. Refragatur huic narrationi ep. Isocratis 3. — 13. Dem. π. στ. 262. (314, R.) — 15. Dem. Phil. II §. 30. (73, R.) — 18. Res narratur ab Aeschine π. πα- ραφ. §. 34. (219, R.) — 19. ἀποβαλλέσθαι sic habet Hermog. III, 43 ed. W. — 22. Dem. π. στ. §. 132-134. (271, R.) — 24. Dem. ib. §. 149. (277, R.) —

25. ἐν προοίωποις λ. Verba sunt ex Dem. π. στ. §. 149. (277, R.)

216, 11. De argumento Deliacae cf. Boeckh Staatsh. der Ath. I, 441. — 12. ὑφ' ὧν ἡ Κ. καθ. ducta ista ex Dem. π. στ. §. 149. (277, R.) — 25. Suspicio, haec respicere Libanium I, 8.

217, Alludit ad Hom. II. φ, 168. — 4. Eur. Bacch. 709. — 9. δᾶκνον με. ut cimex. Sic 255, 23. δῆγματα κόρεων τὰς ἐν τῶν τοιούτων λοιδορίας καλῶν. — 11. ἐλογίστενε. Uberius hunc magistratum tractavit Marguardt in Zeitschr. für die Alterth. 1843, 936 sqq. — 24. Heraclides ausus est corrigere orationem a Niceta apud Rufum habitam. — 26. Isaeus Assyrius confunditur cum vetere oratore Attico Γένος Ἴσ. apud Bekker Or. Gr. III, 3. Animadvertit errorem lector eruditus, qui adscripsit ταῦτα δὲ φησι Φιλ. ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν οὐ πάντως περὶ τούτου λέγων Ἰσαίου κτέ.

218, 25. Similia in Ciceronem dicta vide Quintil. XII, 10.

219, 3. βούν ἀφωνίας. Nostri locus addatur laudatis a Schneidewino ad Zenob. II, 70. — 8. ὑπὲρ πολλῶν χρημάτων. vid. Eckhel IV, 211.

221, 3. Locus Menandri est, cf. Meinecke fr. inc. 199. p. 278. Eandem ἀγορνίαν in se praedicat Liban. I, 75. — 7. Γυγαντομαχίαν proponit Jahn Symb. — 36. De his Homeridis loqui videtur Himerius 20, §. 3.

222, 12. Ut Propert V, 5, 77. — 27. Hom. II. π, 40.

223. Differentiam ἀγώνων λογικῶν (περὶ πράγμα ἐχόντων τὴν στάσιν) et νομικῶν (περὶ ῥητῶν ἐ. τ. σ.) explicat Hermog. π. στάς. 11 sqq. adde Minucianum IX, 601 sqq. et Scholia ad Stas. IV, 220 sqq. VII, 190. De ethicis cf. IV, 186. — 11. Argumentum invenitur Schol. ad Stas. IV, 719. Fingitur, Philippum postulasse, ut sibi traderetur Demosthenes, quod apparet ex Apsine IX, 471, 475. Ceterum ex omnibus Dionysii declamationibus laudatur solus ὁ ἐπὶ τῇ Χαίρωνείᾳ θρήνος, quod moneo, ne quis ex verbis ἐν τοῖς κεινομένοις (14) aliam μελέτην exsculpat. — 23. πρὸς τοὺς ποιητάς. Respicitur hymnus Apollonii Tyanensis, 8, 13.

224, 19. τί Πολ. ἐνταῦθα. Veram lectionem solus β servavit. cf. Imag. II, 8, 823. τί οὖν αἱ Μοῦσαι δεῦρο; adde Heroic. 679. τί οὖν ὁ Πρωτεσίλεως; — 26. Alluditur ad Cratini versus, vide Suid. v. δωδεκάκρονος.

225, 4. σταδίας πάλης. Opponitur lucta humi jacentium. — 6. ἡσάν ποτ' κτέ versiculus ex Anacreonte petitus, cf. Bergk Poet. Lyr. p. 684. nr. 85. — 10. Lolliani res tractavi in dissertatione: P. Hordeonius Lollianus geschildert nach einer noch nicht herausgegebenen Athenischen Inschrift von C. L. Kayser, Heidelberg, 1841. Quod ibi eum Hadriani aetate professorem Athenis exstitisse statui, permovit me ordo,

quo a Philostrato post Dionysum et ante Marcum, huius ambo fuere aequales Hadriani, collocatur. Moneo hoc propter Zumptium V. Cl. über den Bestand der philosophischen Schulen in Athen und die Succession der Scholarchen p. 24. — 20. φρόνιμος similiter usurpatum vide apud Isocr. π. ἀντιδ. §. 117. — ib. ἐν ἐπινοίᾳ τεχνικῇ κείμενον explicet Apsin. IX, 502: ἀτεχνοὶ δὲ αἱ τοιαῦται (ἀντιθέσεις) καλοῦνται, διότι οὐκ ἐξ ἰδίας ἐπινοίας εὐρίσκει αὐτὰς ὁ ῥήτωρ. — 24. Argumentum magis explicatum habet Apsin. IX, 496: ἔθνη κεν ὁ Λεπτίνης τὸν νόμον, οὐ πέμπει τὸν οἶτον ὁ Λεύκων καὶ κρίνεται ὁ Λεπτίνης.

226, 4. ἐν Ἱερῷ scripsi, cf. Dem. adv. Lacrit. §. 10. (926. R.) — 28. Wesseling Observ. p. 176 repositum voluit καὶ προβαλὼ μὲν καὶ μελετάσσομαι.

227, 1. ἐνθεν ἐλὼν ex Hom. Od. φ 500. — 9. Polemonem physiognomicum habet Passow, Verm. Schriften p. 137. Numus ei inscriptus apud Eckhel I, 2, 548. — 14. Ἀδριανῶν. vide Rathgeber in Encycl. Ersch. et Gruber v. Olympische Spiele p. 327. — 24. Hinc vel in numis dicta Σμύρνα Ἀδριανή, cf. Eckhel II, 544. ejusque κτίστης Hadrianus apud Spon T. III, p. II, 14.

228, 9. Videtur legatio libera indicari. — 11. Postulaverat aliquis ab eo, ut redderet commodatam pecuniam, quod comperit Hadrianus quamvis tacente Polemone. — 22. θεὸς ἐκ θνητοῦ γιγνόμενος, ut est apud Isocr. Archidamum §. 17.

229, 14. Vir ille videtur Rhoetemalces fuisse. cf. Jahn libell. menstr. 1832, IV, 361.

230, 26. cf. Hom. II. ζ, 516. Boiss. Anecd. V, 444. — 28. Vide hoc argumentum ab Apsine commemoratum IX, 491, alterum de tropaeis ib. 469. in tertio multus olim fuerat Isocrates.

231, 3. εἴθε γὰρ recepi ex sola pe. cf. Dio Chrys. VII. §. 42. ed. Emp. eandem particularum compositionem. — 15. Hom. II. κ, 535.

232, 1. Xenoph. Symp. init. — 24. Polemo Demosthenis sententiam suam fecit, cf. Dem. Ol. III, §. 32. (37. R.) — 27. Versus legitur Eur. Or. 1496.

233, 3. περιβολὴν illustrat Aristid. IX, 361 sqq. — 11. Maxime huc facit Auct. prolegg. τῶν στάσεων VII, 24. γίνεται δὲ τὸ σχῆμα τριχῶς· κατὰ μείζον, κατὰ τὸ πλάγιον, κατὰ τὸ ἐναντίον. κατὰ μείζον μὲν οὖν, οἶον· ἑάλω Δημοσθένης ἐπὶ τοῖς Ἀρπαλείοις χρήμασι, καὶ ὁ μὲν κατήγορος αὐτῷ τιμᾶται φνγῆς, ὁ δὲ ἀντιτιμᾶται αὐτῷ (sc. αὐτῷ) θανάτου, προσποιούμενος τὸ μείζον, ἵνα συγχωρηθῇ τὸ ἥττον κτέ. Accusator apud Apsinem IX, 535 est Hyperides. Idem nonnulla hujus argumenti fragmenta servavit. 14. cf. Apsin. l. c. ubi legendum τῶν ἐσχηματισμένως προαγομένων. — 15. vid. Demetrium π. ἔρμ. §. 291. ed. Göller.

234, 7. Ex Hes. *Egy.* 25. — 8. Similis Libanius erga Zenobium I, 71.

II.

234, 15. De Herode vide nunc Th. Heysii dissertationem »Ueber einige Epochen im Leben des Herodes Atticus mit besonderer Beziehung auf die zweite Borghesische Inschrift,« in Zeitschr. f. Alterthumswissenschaft, 1839, p. 977. — 17. de Miltiade et Cimone Aeacidis vid. Paus. II, 29, 4.

235, 1. cf. Aristoph. Plut. 830. — 7. C. I. Boeckhii n. 355.

236, 8. Dem. adv. Aristog. I. §. 52. (786, R.) σκορπίος ἤρως τὸ κέντρον. — 21. De cursu hujus navis cf. quae docuit Leake in Transactions of the royal Society of Literature 1839, 183—237, vernacule redditus a Westermanno Ztschft. f. Alterth. 1841, p. 1158 sqq. Pythium ei templum est Apollinis patricii, Eleusinium orientali acropolis parti subjectum statuit. Pelasgicum non longe a Propylaeis septentrionem versus situm fuisse constat. Vide C. O. Müller in Encycl. Ersch et Gruber v. Athen, p. 229. Illa ratio si vera sit, aliā viā ac quae statuitur a Forchhammero Topogr. v. Athen 300 sqq. in urbem venisse Pausaniam consequetur. Ceterum egit de nostro loco etiam Cr. Symb. III, 476.

237, 20. ἡ ἀνδρός. Lectio non sollicitanda erat, spectat superiora, 15: διανοίας δηλούσης ἀνδρα.

238, 5. cf. Die Deme von Attika von W. M. Leake. Aus dem Englischen übersetzt von Anton Westermann. Braunschweig. 1840, p. 239. — 25. vide not. ad Phil. Gymn. 4, 12.

239, 1. De Serapidis sive Canobi templo cf. Forchhammer I. c. 366.

240, 5. Eur. Alc. διὰ Ψοφ. fr. 12. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίπτει νόσους.

241, 3. Versus πεπαροδημένος ex H. Od. δ 498. — 5. C. I. 989—995. sunt de Polluce isto. — 20. ἀνέφυσαν. Ut Plato comicus fr. inc. 3. ἦν γὰρ ἀποθάνη εἰς τις πονηρός, δὴ ἀνέφυσαν ῥήτορες. — De Praxagora vide C. I. n. 385, cum nota Boeckhii.

242, 10. Bassaei res tractavit nuper Roulez »Magistrats Romains de la Belgique« p. 41. — 16. ἐκκλησίας h. l. dictum de decreto. ut στήλη C. I. n. 2556, l. 6 de pacto. — 29. Κηφισίαν. cf. Boeckh ad C. I. 920, qui ibi errat de uxore Herodis.

243, 11. cf. Lob. Aglaoph. 28, ubi docet, Athenienses introducere solitos fuisse ad mysteria hospites suos. — 29. Ducta haec ex Aeschine π. παραπ. §. 149 (315, R.), respicit eo etiam Isid. Pelus. Epp. p. 564 ed. Bill.

244, 1. Jahn Symb. 55 corrigebat ἐφέρπονσα et ἐκκειμένη. At verba sana sunt cf. V. A. 152, 12 et 127, 8. — 4. Aristoph. Ran. 1003. — 17. Charidemi

non Demosthenis vitio Amphipolia periisse Atheniensibus constat ex Dem. adv. Aristocr. §. 149—151. (669. R.)

245, 1. Petitum videtur δεινός — πράγμασιν ex Dem. Ol. I, §. 3. (10, R.) — 23. μεσαιπόλιος ex Hom. II. v. 361.

246, 6. φρονιμώτατος. h. e. callidissime tegens, quae in ipso deteriora essent. — 8. ἐνπρεπής intellige de περιεσταλήνῃ ἀπαγγελίᾳ, cf. Theonem p. 170. τῷ ἡθικῷ ἰσχύων explicat Marcellinus IV, 186: οὐ μόνον δὲ ταῦτα ἡθικὰ προσήκει καλεῖν, ὅσα δυσκόλων ἢ φιλαργύρων ἢ παρασίτων ἔχει πρόσωπα, ἀλλὰ καὶ κείνας τὰς ὑποθέσεις, ἐν αἷς οἱ λέγοντες αἰδοῦμενοὶ τινὰς αἰσχύνονται καταφορικῶς χρῆσθαι λόγῳ καὶ μετὰ ἥθους προάγουσιν αὐτὸν — καὶ δεῖ ἐν τοῦτοις βαδντέρα τῇ μεταχειρήσει (scr. μεταχειρίσει) τὸ ἥθος ἐμφαίνειν. — 13. Similia leguntur apud Hermog. Stas. III, 15 et Schol. in Stas. IV, 829. — 16. Constitutio haec est absoluta iudicialis ex pacto. Egrege enim σπονδαίων reposuit pro σπονδαίων L. Spengel. Adhibere licet ad sententiam loci Theognid. 824. — 24. Pro ἱστορίας corrigebam olim ῥητορίας, nunc malim θεωρίας, cf. 254, 11. τὸ κατὰ θεωρίαν βούλεσθαι προάγειν πάντα ἀσχολεῖ τὴν γνώμην.

247, 2. De hoc loco egi in prooemio V. Apoll. VIII. — 17. Librarius erat ab epistolis Graecis, cf. Inscr. Lat. Orell. 2437. — 29. Idem argumentum redit apud Apsinem, IX, 476, 492, 496.

248, 1. De pileo Arcadico cf. C. O. Müller Archaeol. p. 469. — 5. ἀναβλέψαντος solius β lectionem tueor ex V. Apoll. 66, 10. 83, 37. Imag. 811. (54, 20 ed. J.) — 16. respicit Eur. Phoen. 297. — 27. Argumentum ductum ex Thucydide, VII, 15.

249, 3. σημείων γραφείας, notarios dicebant, de quibus cf. Bekkeri Gallus I, 198. — 4. Tertull. de anima, c. 20: Thebis hebetes et brutos nasci relatum est, Athenis sapiendi et dicendi acutissimos, ubi penes Colyttum pueri mense citius eloquuntur praecoce lingua. — 16. cf. Thucyd. I, 118. — 20. Videntur haec ex Herod. IV, 89 petita 22. Vide Herod. VII, 10.

251, 3. ἐν Κεραιμειῳ, cf. Dem. adv. Conon. 1258. — 4. A. Jahn lectum vellet ἀλλ' εἶ. — 18. οἱ παραιτούμενοι. Sumtum argumentum ex Thucyd. VIII, 86. — 26. Componatur cum hoc loco Diog. L. VII, 182, ubi ait, de Chrysippo loquens: ἦν δὲ καὶ τὸ σωματίον εὐτελές, ὥς δῆλον ἐκ τοῦ ἀνδριάντος ἐν Κεραιμειῳ, ὃς σχεδόν τι ὑποκίρνηται τῷ πλησίον ἱππεῖ et Paus. I, 17, 2, qui prope a gymnasio Ptolemaei vidit Chrysippi statuam. De πύλῃ, quam idem I, 15, 1 commemorat aut de πύλαι ἱππάδες, quam hic dici putabat C. O. Müller (Encycl. 241), cogitare non licet. — 27. Idem argumentum tractat Marcellin. Schol. Stas. IV, 472.

252, 3. ποιητικῶς. An, ut poeta scenicus partes inter actores distribuit? — 6. Ex Hom. Od. γ, 1. —

17. De magistro Aristidis Alexandro Cotyaeensi cf. Lehrs Quaest. Ep. 8—16.

253, 1. Aristid. I, 291. — 24. cf. Sopater *Διαφ. ζητ.* VIII, 325, ubi corrige *μισθοφόροις*. cf. Fabric.

254, 1. Subaudiatur *ὥσπερ κατηγοροῦσι*. Iidem in Demosthene quoque haec vituperant peccata. cf. Dem. π. στ. §. 242, (307 R.) ubi legitur *αὐτοτραγικὸς πίδηκος*. 3. cf. Apsines IX, 472. — Callixeni declamationem tangit Apsines IX, 529, differt Marcellin. ad Stas. IV, 424. — 5. *ὁ μὴ λαβὼν κτλ.* vid. Apsin. IX, 480. Philippus Aeschinem ad Cersobleptem miserat, ut ab eo frumentum ad ipsum transportaret. — 19. *ἐπη* hic dicuntur, qui alibi *στίχοι*, cf. Ritschl. Stichometrie p. 101. Welcker Tragœd. 1069.

255, 20. Plat. Phaedr. 230, d. — 29. *τίνας* — *φωνάς*. Sic Dem. π. στ. §. 195. (293 R.)

256, 6. *τὸν Ὑπερίδην*. Vide Apsinem IX, 468: *Ὑπερίδης γράψας ἔπεισε μόνον χρῆσθαι συμβούλῳ Δημοσθένει ἐν Ἑλατείᾳ ὄντος Φιλίππου*. Oblocutus erat Aeschines, cf. Marcellin. Schol. Stas. IV, 268 et Apsin. IX, 490. Hinc liquet, non opus esse conjectura Zumptii V. Cl. *ἐς μόνους* (in diss. Ueber den Bestand der philosophischen Schulen in Athen und die Succession der Scholarchen, p. 24, not. 4). — 13. Respicit ad Soph. Oed. C. 18. — 26. *παρ' αὐτοῖς*. Auditores significantur, ut 221, 16.

257, 9. Sospis daduchus est apud Boeckhium C. I. 385. — 23. cf. Plat. Polit. 277, c. Cratyl. 434, a.

258, 4. *ὁ Πρωτεύς*. cf. Himer. Or. 21, §. 9, qui fortasse huc respicit. — 8. Argumentum commemoratur ab Hermogene Stas. III, 80, praeterea Schol. Anonym. VII, 718. — 16. *Ἐλέον β.* Similes aculei sunt apud Libanium, IV, 303. — 21. Luciani petit *Ῥητόρων διδασκαλόν*. — 24. Pausaniam periegetam distinguendum esse a sophista demonstrant tempora diversa; periegeta enim, jam Hadriani aetate occupatus in perlustranda Graecia, non poterat Aelianum docere, qui circa annum 170 demum natus est, quippe sexagenarius is obiit circa annum 230. cf. infra 273. — 29. vid. Sophocl. apud Ath. III, 68, a, et Eupolidem ib. etiam Plat. Phaedr. 265, e.

259, 3. Eurip. Herc. fur. 1406. — 17. Dem. π. στ. §. 208. (297, R.) — 20. Talis constitutio appellatur *συγνομονική μετάθεσις τῆς αἰτίας* in An. Schol. Stas. IV, 459. Est iudicialis assumptiva concessionem habens cum deprecatione, cf. Auct. ad Herenn. II, 16.

260, 1. *ἐπὶ λαμπροῦ ὀρχήματος τῆς φήμης*. Vide Hemsterh. ad Lucian. Somn. §. 15. — 21. *ἐγκείμενοι τ. ῥθ.* hinc duxit Psellus apud Boiss. 328. — 25. *ἀναγκοφῶν*. cf. notata ad Gymnastica 8, 5.

261, 12. cf. Himer. Or. 23, 7. — 16. *μεσαιπόλιος* ex Hom. II. v. 361. — 17. cf. supra 226, 21.

262, 5. *εὐφωνία*. cf. C. I. 441, vs. 5. — 24. Appellationis origo patet ex Paus. I, 37, 2.

263, 21. Hunc locum adhibere poterat Bekker Charicl. I, 39.

264, 10. De Magneticorum situ cf. Paus. VII, 2, 6. — 14. Phrygium marmor pluribus tractat Bekker Gall. I, 137. — 30. Soph. El. 25.

265, 8. *ὅφ' οὐ* etiam Ol. proposuit. — 28. Prolegg. in Stas. VII, 24: *τὰ ἐσχηματισμένα ἔτερον μὲν ἔχει τὸ κεκρυμμένον, ἕτερον δὲ τὸ φαινόμενον*.

266, 10. Similis repetitio est in V. A. 85, 5 et 107, 13. — ib. De Callia cf. Meinecke Hist. cr. com. Graec. p. 133, sq. 29. Sententia Euripidea est, cf. Androm. 772.

267, 12. cf. Eckhel, I, 2, 493 de libertate Lyciae agentem. — 28. Munus Heraclidae fuit gymnasiarchia, cf. Boeckh C. I. 2880. Spanh. de U. et P. Num. I, 112.

269, 4. Locutio est petita ex Isocr. Archidam. §. 105. — 7. *Ἀμφ. ἔθλοι* iidem sunt, qui supra Pythii. — 16. Hom. Od. π, 187. — 18. In correctionem *πομπείαν* cum Spengelio una incidi. cf. Dem. π. στ. §. 11, (229, R.) — 20. *οὐδὲν εἰπὼν φλαῦρον*. ex Dem. Lept. §. 13. (461, R.) — 31. *τέχνην ἐπαίνων* optime explicuit Theon. I, 227, sq.

270, 1. De hac *θυσίας ἡμέρα* egi in Berl. Jahrb. f. Wissensch. 1840, 791. — 9. cf. Ruhk. de Longino, §. 4. — 11. Non recte A. Jahnio olim assensus sum *ἐν θαλάττῃ* scribenti. Hippodromus modo in Attica rusticabatur, modo patriam Thessaliam perlustrabat. ib. Respicitur Euripidis Antiopa, cf. Welcker Trag. 819. Forma orationis est ut V. A. 131, 24 *τὰ Τειρεσίον τε καὶ Σοφοκλέους*. — 25. Hinc petita gl. Thom. Mag. *ἐλεύνεται τὴν γνώμην βέλτιον λέγειν ἢ μαίνεσθαι*.

271, 1. cf. Plat. Phaedr. 228, e. — 9. Familiam Nicagorae nuper explicuit Letronne in Journ. d. Sav. 1844. Janv. Obiter eum tangit ut *δεινότατον* Himerius Or. 23, §. 21. — 12. *οἱ Κατανάιοι*. Hoc argumentum tractavit Hermog. III, 82, 84, 136. De Scythia vide supra ad 247, 29. — 23. Aps. IX, 595 ait *ἐν τοῖς πάθεσιν οὐ πολὺν εἶναι δεῖ τὸν κόσμον, οὐδ' ἐπεμβάλλεσθαι τὰς ἐννοίας, ἀλλὰ κομματικὰ τὰ πλείω*.

272, 14. cf. Hom. II. δ, 43. — 21. Similiter Tacit. Ann. III, 67. »eo, quod ipse creberrime interrogabat.« — 25. Dem. π. παραφρ. §. 255. (421, R.)

273, 33. De *παραγραφῇ*, quae ad genus *μεταλήψεως* pertinet, vide Hermog. π. στασ. III, 16 et Schol. IV, 275 sqq.

274, 2. cf. Luc. π. ὀρχήσ. 5. — ib. Ut Thucyd. IV, 28. *τοῖς δὲ Ἀθηναίοις ἐνέπεσε μὲν τι καὶ γέλωτος*. — 8. Quia apud Philippum conticuerat post prooemium *σκοτεινὸν τε καὶ τεθνηκὸς δειλία* (Aesch. π. παραφρ. §. 34. (219, R.) — 30. Sententia est apud Aristophanem, Av. 375.

275, 8. Plat. Leg. X, 907. *λόγος, οἷος ἂν τῶν νόμων ἐρηγνὲς ὁρθῶς γίγνοιτο ἡμῖν*.